

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoP/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116207355
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:6116207355.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a sudcov JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., vo veci starostlivosti súdu o maloletú Y. E. L., nar. XX.XX.XXXX (t. č. plnoletú navrhovateľku), bytom Q. XX, M., zastúpená: STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom Dunajská 15, Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 36 795 038, dieťa rodičov: matka Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, M., zastúpená: STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom Dunajská 15, Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 36 795 038 a otec K. R. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. 198, t. č. bytom W. R. R. 5, N. Y. - adresa na doručovanie pošty (osoba povinná platiť výživné, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa (t. č. plnoletá navrhovateľka), o odvolaní osoby povinnej platiť výživné (otca navrhovateľky) proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 13P/162/2016-710 zo dňa 06. júna 2018, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa zvýšenia vyživovacej povinnosti k navrhovateľke **p o t v r d z u j e**.

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa určenia zročného výživného a v časti náhrady trov konania **z r u š u j e** a **v e c v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie rozhodol tak, že mení rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/14/2002-92 zo dňa 06.09.2002 v časti vyživovacej povinnosti otca na medzičasom plnoletú Y. E. L., nar. XX.XX.XXXX tak, že vyživovaciú povinnosť otca na medzičasom plnoletú Y. E. L., nar. XX.XX.XXXX zvyšuje zo sumy 2.000,- Sk mesačne (66,39 eur) mesačne na sumu 230 eur mesačne a to od 01.02.2016, pričom otec dieťaťa je povinný výživné platiť vždy do 15-teho dňa príslušného mesiaca vopred k rukám plnoletého dieťaťa. Zročné výživné, ktoré zo strany otca pre Y. E. L., nar. 28.XX.XXXX za obdobie od 01.02.2016 do 31.05.2018 predstavuje sumu 4.440 eur, súd povoľuje otcovi dieťaťa splácať v mesačných splátkach po 100 eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku k rukám plnoletého dieťaťa.

O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na citované ustanovenia § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 76 ods.1, § 78 ods.1 Zákona o rodine tým, že návrh bol dôvodne podaný. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že matka maloletého dieťaťa sa návrhom zo dňa 17.02.2016 návrh domáhala zmeny rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/14/2002-91 zo dňa 06.09.2002 v časti týkajúcej sa výšky výživného tak, že súd zvýši výživné zo sumy 70 eur na sumu 250 eur. Dôvodila tým, že maloletá má 16 rokov, v školskom roku 2015/2016 nastúpila do prvého ročníka na Strednej hotelovej akadémii L. Wintera v Piešťanoch, v dôsledku uvedených skutočností sa náklady u nej podstatne zvýšili, vzrástli jej

náklady súvisiace so štúdiom na uvedenej škole. Zároveň uviedla, že ona je na rodičovskej dovolenke, živnosť má prerušenú, pričom poberá rodičovský príspevok. Žije v spoločnej domácnosti s partnerom T. V., nar. XX.XX.XXXX, ktorý má vyživovaciu povinnosť k plnoletej študujúcej dcére, pôsobí ako konateľ a zamestnanec obchodnej spoločnosti. Uviedla, že s maloletou spoločne žijú v rodinnom dome ich priateľov v obci Skýcov. Poukázala tiež na pomery na strane otca dieťaťa, ktoré sú jej známe z výpisov z obchodných registrov. Medzičasom plnoletá Y. E. L. vo výpovedi uviedla, že svojho otca nikdy nevidela, vidí ho prvýkrát na pojednávaní pred súdom, jej otec sa s ňou nikdy neskontoval. Pripravuje sa štúdiom na budúce povolanie a plánuje pokračovať v štúdiu na VŠ. V súčasnej dobe je študentkou, býva na internáte, platí za internát, stravovanie, za praktické vyučovanie, za učebnice a oblečenie. Jej potreby zabezpečuje jej matka. Otec na ňu prispieva výživným 80 eur mesačne. Nemyslí si, že je to suma postačujúca jej potrebám. Robila si vodičák v autoškole v Brezne za poplatok 500 eur. Voľný čas zvykne tráviť s kamarátmi, návštevou kina a v tomto smere tiež potrebuje nejaké finančné prostriedky. Venuje sa lyžovaniu, k čomu potrebuje lyžiarsku výstroj. Naďalej chodí k čeľustnému ortopédovi do Brezna, pričom za kontrolu platí 10 eur, chodí tam 1x za dva mesiace. Otec dieťaťa vo výpovedi uviedol, že je ženatý, má jednu vyživovaciu povinnosť k dcére E., s dcérou nemá žiadny kontakt, nikdy ho nemal, pomery na jej strane nepozná. Od poslednej úpravy výživného sa v pomeroch na jeho strane veľa zmenilo. Nesúhlasil s návrhom na zvýšenie výživného. Jeho syn medzičasom dosiahol plnoletosť a pracuje. Žije s ním a s jeho manželkou v jednej domácnosti, manželka pracuje ako predavačka. On je zamestnancom spoločnosti Audaxus spol. s r.o. Ohľadne ďalších spoločností v ktorých pôsobí vo funkcii spoločníka alebo konateľa uviedol, že tie, ktoré na trhu pôsobia, majú úverové zaťaženie. Jeho spoločnosti sú úverovaná, sú v dlhu, znižuje čo najviac náklady a poukázal na prepúšťanie zamestnancov v predošlom roku, ktorá skutočnosť tiež dokazuje, že sa ním uvedené spoločnosti dostali do nepriaznivého hospodárskeho stavu. Poukázal na to, že jeho majetok sa raz stane predmetom dedenia, teda pracuje aj pre dcéru. Nehnuteľnosť v Demänovskej doline nadobudol ešte pred narodením dcéry. Momentálne má nízky príjem, jeho spoločnosti sú v strate, neprodukujú zisk. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že vyživovacia povinnosť otca na maloletú Y. E. L. bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 31P/14/2002-92 zo dňa 06.09.2002, právoplatným dňa 11.11.2002. Súd uvedeným rozsudkom zveril maloleté dieťa do výchovy a opateru matke a otca dieťaťa zaviazal prispievať na výživu maloletej výživným v sume 2000 Sk mesačne (66,39 eur). Zročné výživné vo výške 26 696 Sk za obdobie od 28.05.2002 do 06.09.2002 povolil otcovi dieťaťa splácať v mesačných splátkach po 400 Sk (13,28 eur) spolu s bežným výživným. Súd tiež uložil otcovi dieťaťa povinnosť zaplatiť titulom úhrady pomernej časti nákladov na výbavičku sumu 10 000 Sk (331,94 eur), ktorú sumu povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 100 SK (3,32 eur). V čase poslednej úpravy výživného súd zohľadnil stav, keď matka dieťaťa bola súkromnou podnikateľkou, avšak v tom čase bola na materskej dovolenke z dôvodu starostlivosti o maloletú, nemala inú vyživovaciu povinnosť, poberala sociálne dávky, rodičovský príspevok 2 740 Sk (90,95 eur) mesačne, 660 Sk (21,61 eur) mesačne rodinný prídavok a 1 650 Sk (54,77 eur) mesačne vyrovnávací sociálny príspevok. Žila s dieťaťom v 2 izbovom byte, ktorý mala v osobnom vlastníctve, kde hradila mesačne 2 500 Sk (82,98 eur) a 500 Sk (16,60 eur) inkaso. Otec dieťaťa bol v tom čase ženatý, z jeho manželstva pochádzalo jedno dieťa V. H., nar. XX.XX.XXXX, s ktorým žil v spoločnej domácnosti. Otec dieťaťa v tom čase žil v 3 izbovom družstevnom byte v Liptovskom Mikuláši, kde hradil nájomné 2 450 Sk (81,33 eur), inkaso 560 Sk (18,59 eur). Otec dieťaťa bol štatutárnym zástupcom právnickej osoby Domotel s.r.o. so sídlom Donovaly č. 15. Vo firme Wood Masters s.r.o. Donovaly bol zamestnaný od 02.04.2002 vo funkcii prevádzkového technika s dohodnutou mzdou 4 950 Sk (164,31 eur). Podľa potvrdenia Daňového úradu v Liptovskom Mikuláši bol otec registrovaný na Daňovom úrade Bratislava I a bol spoločníkom v 4 spoločnostiach s ručením obmedzeným. Manželka otca dieťaťa v tom čase pracovala ako súkromná podnikateľka. V súčasnej dobe je medzičasom plnoletá E. L. študentkou Hotelovej akadémie Ľudovíta Wintera v Piešťanoch 3. ročník (šk. rok. 2017/2018). Býva na internáte od nedele do nasledujúceho piatku. Za internát platí poplatok 30 eur mesačne, náklady na stravovanie si platí vo výške 50 eur mesačne - raňajky, obedy a večere spolu. Prikupuje si aj ďalšiu stravu a nápoje. Na praktické vyučovanie potrebuje oblečenie - sukňu, topánky, blúzku, kompletne oblečenie na varenie. Potrebuje tiež uniformu, ktorá stála 70 eur. Musela si kúpiť nože, ktoré stáli 100 eur. Kúpovala si učebnice na anglický a francúzsky jazyk. Zúčastnila sa lyžiarskeho kurzu v prvom ročníku, čo ju stálo 80 eur. Pri praktickom vyučovaní využíva ortopedickú obuv, pričom topánky ju stáli okolo 40 eur. Škola u maloletej potvrdila výdavky na školský internát 30 eur mesačne, na celodennú stravu 50 eur mesačne, poplatok na ZRPŠ 20 eur ročne, poplatok na študentskú kartu ISIC 20 eur ročne, príspevok na učebnice a pomôcky 70 eur, príspevok na školské podujatia 20 eur, príspevok na suroviny 60 eur ročne, príspevok na rovnošatu 45 eur ročne, oblečenie na prax 70 eur, obal na nože 8 eur, nože a kuchynské pomôcky 52 eur. V priebehu konania pred súdom nosila

E. fixný zubný strojček na oba rady zubov, za ktorý matka vynaložila sumu približne 500 eur. Domov zo školy chodí každý týždeň. Matka ju vozí do Topoľčian a odtiaľ cestuje autobusom do Piešťan, jedna cesta ju stojí autobusom 2 eur. Mesačne matku cesty do školy u maloletej stoja 40 eur, keďže medzi Topoľčanmi a Skýcovom je vzdialenosť 25 km. Toho času už bývajú v Topoľčiankach, čo je neďaleko obce Skýcov. Matka dcére posielala na účet mesačne 100 eur, z ktorej sumy si dcéra hradí internát, stravu, príspevok na stužkovú slávnosť a 10 eur dostáva dcéra od matky vreckové na týždeň. Dcéra rodičov má ďalšie bežné potreby na stravu, oblečenie, obuv, potreby do školy. Orientuje sa na bežnú konfekciu. Venuje sa lyžovaniu v zimnom období. Matka dcére zaplatila zálohu na vodičský preukaz 200 eur, celý kurz bude stáť spolu okolo 500 eur. Matka platí dcére životné poistenie 160 eur ročne a sporenie 30 eur mesačne, pričom tieto platby realizuje partner matky, keďže príjem matky jej súčasne nedovoľuje hradiť tieto výdavky. Matka plnoletej dcéry bola na rodičovskej dovolenke s dieťaťom, ktoré má z mimomanželského vzťahu a žije s otcom dieťaťa. Maloletý T. V. sa narodil XX. XX. XXXX, s ktorým má matka bežné výdavky na stavu, oblečenie obuv a hygienické potreby. Maloletý T. bol prijatý na adaptačný pobyt do MŠ v Topoľčiankach od 01.09.2017 do 30.11.2017. U maloletého syna platí výdavky v súvislosti s MŠ 8 eur mesačne na školné, približne 25 eur mesačne na stravu, ZRPŠ 20 eur na školský rok. Matke skončila rodičovská dovolenka 12.06.2017. Od 25.10.2017 bola na predĺženej materskej dovolenke, nemala príjem z rodičovského príspevku. Poberala len prídavok na dieťa, pričom iný príjem nemala. Od 25.10.2017 si obnovila živnosť, ktorú mala pozastavenú. Podniká v oblasti autodopravy a vymáhania pohľadávok. Podniká len sama a miesto podnikania má v Zlatých Moravciach. Odberateľom jej služieb je jej životný partner a na podnikanie využíva priestory jeho firmy. Zatiaľ nič neplatí, keďže podnikanie len rozbieha. Nevedela sa vyjadriť k jej reálnemu príjmu z obnovenej živnosti. Jej partner T. V., nar. XX.XX.XXXX je rozvedený. Má dospelú dcéru, ktorá je zamestnaná a dospelú dcéru, ktorá ešte študuje v Nitre na UKF, na ktorú platí výživné, ktoré má určené v sume 100 eur mesačne, avšak posielala jej sumu 200 eur mesačne a popritom platí aj určených 100 eur mesačne, s oboma dcérami udržiava kontakt. Má firmu zameranú na činnosť v autodoprave, v ktorej má aj zamestnancov a príjem dosahuje približne 1200 eur mesačne. Časť z tejto sumy je mzda a časť sumy sú diéty. Venuje sa medzinárodnej doprave, pričom inej zárobkovej činnosti sa jej priateľ nevenuje. Matka vlastní v Brezne trojizbový byt, ktorý dala do nájmu, jej známimi platia len poplatky súvisiace s užívaním bytu, žiadny nájom jej neplatia. Uvedený byt matka nadobudla kúpou na základe kúpnej zmluvy za sumu približne 420.000 Sk (13.941 eur). Vlastní podiel na dome po jej starej mame v S. F., pričom uvedenú nehnuteľnosť nijako nevyužíva. Byt v Brezne a podiel na dome po starej mame mala aj v čase poslednej úpravy výživného na dcéru Y. E.. Matka spláca pôžičky a úvery. Do SLSP a.s. platí mesačne 60 eur. Pôžičku si brala na zhodnotenie bytu v Brezne. Spláca úver 70 eur mesačne Prvej stavebnej sporiteľni, ktorý si brala v súvislosti s rodinným domom v Čiernom Balogu. Vlastní motorové vozidlo Suzuki SX4, ktoré používa, získala ho cez leasing, ktorý už splatila. Otec plnoletého dieťaťa je ženatý. Vyživovaciu povinnosť má už len k medziasom plnoletej, avšak nezaopatrenej dcére Y. E., s ktorou neudržiava žiadny kontakt. Má syna V., ktorý je plnoletý a pracuje ako čašník za minimálnu mzdu, pričom pracovisko má v hoteli Encián na Donovaloch. Syn otca vlastní nehnuteľnosť Slovenskú Kolibu v stredisku Jasná vo výlučnom vlastníctve ako fyzická osoba a túto nehnuteľnosť mu daroval jeho otec ako maloletému darovacou zmluvou zo dňa 10.10.2012. Podľa vyjadrenia otca jeho syn nepoužíva motorové vozidlo. Otec je zamestnancom spoločnosti AUDAXUS spol. s r.o., v ktorej pôsobí ako jediný spoločník i jediný konateľ. Táto spoločnosť má 4 zamestnancov. Otec je v pozícii konateľa uvedenej spoločnosti. Spoločnosť sa zaoberá obchodom, exportom aj importom. Obchoduje s komoditami, ktoré sú obchodovateľné na burze. Obchody prebiehajú medzi spoločnosťami v rôznych krajinách a dochádza k dennému počítaniu burzy a každý ten obchod vykonáva otec, pričom jeho zamestnanci robia administratívne úkony. Otec uviedol, že mzdy týchto zamestnancov sa pohybujú na úrovni cca 450 eur mesačne v čistom. Uvedená spoločnosť má nehnuteľný majetok a vlastní apartmán na Donovaloch, pričom tento je prenajímaný a tiež využívaný zamestnancami. Z uvedenej spoločnosti, ktorá mala 7 zamestnancov, prepustil troch, pretože skončila v strate viac ako 100 000 eur. Táto spoločnosť vlastní motorové vozidlo Mitsubishi rok výroby 2016. Otec pôsobí ako konateľ v spoločnosti agunis s.r.o., ktorá sídli v mieste jeho trvalého bydliska, Donovaly 198. Zaoberá sa lekármi, ktorí chodia pracovať do Nemecka a to konkrétne ich umiestňovaním v Nemecku. Funkciu konateľa podľa jeho vyjadrenia vykonáva bezplatne, necestuje do zahraničia, pretože všetko riešia spoločníci. Pôsobí tiež ako spoločník v spoločnosti Gastro Glass Tatry spol. s r.o. Nosnou činnosťou spoločnosti je obchod s gastromateriálom. Pôsobí tam ako jeden z dvoch konateľov. Koordinuje existenciu firmy. Zmluvu so spoločnosťou nemá a vykonáva tam činnosť bezplatne. Denne tomu venuje 8 možno 10 minút. Uvedená firma má 5-tich zamestnancov a jedným z nich je i manželka otca, ktorá robí predavačku. Zamestnanci tam majú príjmy na úrovni 450 eur. Čo sa týka spoločnosti HOTEL HOLDING s.r.o., ktorá má sídlo v Bratislave, túto otec označil za mŕtvu

spoločnosť. Dosah na túto spoločnosť otec nemá a preto figuruje v obchodnom registri. Spoločníkom v uvedenej spoločnosti je Y. V., s ktorým otec podľa jeho vyjadrenia nemá žiadny kontakt a nevie nič o danej spoločnosti. V spoločnosti KAPITAL SERVI s.r.o. pôsobí otec ako konateľ. Táto spoločnosť bola podľa jeho vyjadrenia založená na vykonávanie kapitálových operácií, ktoré sú istené cez inú spoločnosť. Táto spoločnosť zamestnancov nemá a mala nulové DP aj v predošlých rokoch a nie je na ňu evidovaný žiadny majetok. V spoločnosti PROWORK s.r.o. je otec v pozícii spoločníka. Táto spoločnosť mala vzdelávať a pripravovať ľudí na prácu, ale je nečinná a nekoná. Nemá žiadnych zamestnancov, ani žiadne príjmy asi tri roky. V spoločnosti RESIDENCE HOTEL s.r.o. je otec konateľom i spoločníkom. Nemá žiadnych zamestnancov a nie je na ňu evidovaný žiadny majetok. V spoločnosti Vega plus s.r.o. je otec jediným spoločníkom a konateľom, v skoršom období boli v pozícii spoločníkov a konateľov okrem otca dieťaťa aj JUDr. Y. M. a N. F.. Spoločnosť má svoju činnosť zameranú na hotelovú služby. Spadá pod ňu aj Hotel Encián na Donovaloch. V hoteli je 11-12 zamestnancov. Podľa vyjadrenia otca bola táto spoločnosť v mínusových číslach a v roku 2017 sa prvýkrát dostala do plusu. Na túto spoločnosť je evidovaný majetok a to hotel Encián na Donovaloch. Motorové vozidlá táto spoločnosť nemá evidované. Zamestnanci uvedenej spoločnosti sú v profesiách čašnikov, chyžných, kuchárov a recepčných. Tieto spoločnosti, ktoré pôsobia na trhu majú úverové zaťaženie, pričom splátky úverov sa u nich pohybujú v rozpätí 300 - 1400 eur mesačne. Veriteľmi sú VÚB, a.s. a Slovenská sporiteľňa a.s. Úvery spoločností sú priebežne splácané a nedoplatky na nich podľa vyjadrenia otca nie sú. Obchodné vzťahy aktívnych spoločností sú podľa vyjadrenia otca sústredené do Českej republiky, Poľska, Maďarska, Ukrajiny. Podľa údajov z finstat - prehľad o firme spoločnosť AUDAXUS, spol. s.r.o. dosiahla tržby v roku 2016 3 674 063 eur, spoločnosť GASTRO GLASS TATRY spol. s.r.o. dosiahla za rok 2016 tržby 1 029 099 eur, spoločnosť Vega plus s.r.o. dosiahla v roku 2016 tržby 448 679 eur a zisk 43 768 eur. Otec plnoletej dcéry vlastní prevádzkovú budovu v kat. území Revíštské Podzámčie, ktorú podľa jeho vyjadrenia nevyužíva, evidovanú v LV č. XXXX. V roku 2005 nadobudol dva domy v kat. území A. v LV č. XXXX. H. otec XX rokov nevyužíva, sú podľa jeho vyjadrenia pre neho len predmetom nákladov, viazne na nich vecné bremeno, ktoré je podľa vyjadrenia otca predmetom sporu na OS A. viac rokov. Na otca je v LV č. XXXX kat. územie T. evidovaná dvojgaráž a dve parcely. Tieto garáže otec podľa jeho vyjadrenia využíva na skladovanie rôznych vecí z domácnosti a nikomu ich neprenajíma. Koliba v Jasnej, ktorú otec daroval synovi V. je v súčasnej dobe využívaná ako reštaurácia a prevádzkovateľom reštaurácie je firma BIGOS s.r.o. Podľa výpisu z obchodného registra uvedenej spoločnosti má táto sídlo na ulici Z. XXX/X, N. Y., vznikla 11.09.2012 a jej spoločníkmi sú W. K. a K.. M. K.. Otec dcéry v postavení konateľa, ani spoločníka v danej spoločnosti nefiguruje. Základné imanie spoločnosti je 5 000 eur. Podľa nájomnej zmluvy spoločnosť AUDAXUS, s.r.o. prenajala dňa 10.07.2013 nájomcovi spoločnosti bigos, s.r.o. budovu pre šport a rekreačné účely v Jasnej Demänovská Dolina súp. č. XX na parc. č. XXXX/XX zast. plocha 328 m², označenej ako Slovenská Koliba, slúžiacej na reštauračné a stravovacie stredisko s dobou trvania nájmu 5 rokov od 01.08.2013 do 01.08.2018 s možnosťou jej predĺženia na základe obojstrannej dohody. V predloženej zmluve vo ftc. bola výška nájomného za uvedenú kolibu začiatkom a nečitateľná a otec sa k nej nevyjadril. Podľa prehľadu DPPO za rok 2017 u spoločností, v ktorých pôsobí otec medzičasom plnoletého dieťaťa, boli výsledky hospodárenia spoločností v stave: AUDAXUS, s.r.o. mínus 100.258 eur, Gastro Glass Tatry, s.r.o. mínus 24.369 eur, Vega plus, s.r.o. plus 15.968 eur. Celková strata bola vykázaná v objeme mínus 108.659 eur. Podľa vyjadrenia otca dieťaťa tento bol nútený pristúpiť k zníženiu jeho základnej mzdy dňom 28.02.2018. Na základe uvedenej pracovnej zmluvy otca dieťaťa so zamestnávateľom AUDAXUS, s.r.o. zamestnanec - otec dieťaťa nastúpil do práce 01.03.2018 na druh práce predajca, miesto výkonu práce Nábr. J. Jánošíka 5, Liptovský Mikuláš, na dobu neurčitú s mesačnou brutto mzdou 24 eur. V rámci vyjadrenia právneho zástupcu matky dieťaťa boli súdu predložené fotografie z verejne dostupných informácií, ktoré dokumentujú, že syn otca plnoletého dieťaťa V. H. pracujúci ako čašník v Hotely Encián na Donovaloch za minimálnu mzdu, užíva pravdepodobne dve motorové vozidlá luxusné BMW X6 bielej farby a taktiež tmavé luxusné BMW X5, ktoré fotografie pochádzajú z účtu syna pána H. V. a súčasťou predloženého materiálu je aj fotografia syna pána H. z dovolenky v Dubaji. Otec na dotaz súdu uviedol, že uvedené autá sú evidované na obchodnú spoločnosť Gastro Glass spol. s r.o. a táto ich nadobudla kúpou cez bazár ako jazdené a to, že si jeho syn Kristián s autami takto zamachroval, nemá súvis s touto vecou. Zároveň uviedol, že jedno auto je staré 11 rokov, druhé 8 rokov a bude sa predávať v dohľadnej dobe. Cenové výpočty zástupcu matky dieťaťa označil z hľadiska sumy 50 000 za mylné. V súvislosti s bývaním v Liptovskom Mikuláši v uvedenom byte otec platí mesačne za správu bytu 117,58 eur, mestskú daň za komunálny odpad 1,88 eur mesačne, daň z nehnuteľnosti za byt 4,6 eur mesačne, daň z nehnuteľnosti Žarnovica 4,6, nájom nehnuteľnosti Zvolen 13,16 eur, SIPO Lipt. Mikuláš 17,07 eur, mesačné výživné na maloletú 70 eur, lieky a zdravotné pomôcky 15 eur, doprava a cestovné do

práce 20 eur, plánované zubné ošetrovanie 12,50 eur, všetko mesačne. Sumu týchto výdavkov vyčíslil v rozsahu 273,6 eur. V závere doplnil rozdiel medzi jeho čistým príjmom 317,17 eur a sumou uvedených výdavkov v sume 273,6 eur, pričom výsledná suma predstavuje sumu 43,57 eur, ktorá mu ostane. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh matky dieťaťa podaný v čase maloletosti dieťa, ku ktorému sa pripojila aj samotná dcéra rodičov už ako plnoletá, bol podaný dôvodne. Z vykonaného dokazovania možno jednoznačne konštatovať, že pomery na stranách Y. E., ako aj oboch jej rodičov sa podstatným spôsobom za obdobie od poslednej úpravy výživného zmenili. V čase poslednej úpravy výživného bola dcéra rodičov dieťaťom v útlom veku, mala dva roky a tri mesiace. Od uvedenej doby dcéra rodičov dospela, prešla obdobím návštevy predškolských zariadení, ZŠ a aktuálne je ako plnoletá študentkou už 3. ročníka strednej školy v Piešťanoch. Rozsah jej odôvodnených potrieb sa preukázateľne zmenil a vyžaduje vyššie nároky na ich zabezpečenie. O ich zabezpečenia sa stará matka dieťaťa, pričom otec na dcéru okrem platenia výživného, ktoré mu bolo určené, inak nezabezpečuje odôvodnené potreby plnoletej dcéry, ktorá sa sústavným štúdiom pripravuje na budúce povolanie na SOŠ a plánuje v štúdiu pokračovať na VŠ. S dcérou sa nestretáva a dcéra Y. E. sa so svojím otcom prvýkrát stretla na pojednávaní pred súdom v tejto právnej veci. Bremeno vyživovacej povinnosti je mimo toho, čo na výživu prispieva otec dcéry, zabezpečované práve matkou dieťaťa, ktorej finančne pomáha jej súčasný partner. Pritom je nesporné, že vyživovacia povinnosť otca k medzičasom plnoletej dcére stále trvá, keďže dcéra nie je zatiaľ schopná sama sa živiť. Sústavným štúdiom sa pripravuje na budúce povolanie. Výdavky preukázané na dcéru rodičov v tomto konaní jednoznačne vyžadujú, aby sa na výžive dcéry v širšom rozsahu ako doteraz podieľal aj jej otec, ktorý sa o dcéru doteraz nijako nezaujímal a v podstate ani nepoznal pomery na jej strane. Pritom obaja rodičia majú k dcére naďalej vyživovaciu povinnosť. Navyše matka sa o dcéru od narodenia stará a jej starostlivosťou vyvažuje aj časť vyživovacej povinnosti, ktorú k dcére aj ona má. Je preto nevyhnutné, aby sa v danom stave v širšom rozsahu ako doteraz do zabezpečovania výživy dcéry Y. E. zapojil aj jej otec ako druhý rodič, ktorému tiež vyplýva jeho vyživovacia povinnosť k dcére priamo zo zákona. U otca dieťaťa existuje v súčasnej dobe vyživovacia povinnosť k dcére Y. E.. Majetkové pomery otca preukázané rozsahom jeho nehnuteľného majetku, z ktorého časť nijako nevyužíva, jeho angažovanosť v uvádzaných obchodných spoločnostiach v minulom i súčasnom období, jeho doterajšie podnikateľské aktivity, ich teritoriálne rozloženie na Slovensku i v zahraničí, jeho vzdelanie, skúsenosti a angažovanosť v podniká počas viacerých rokov, v podstate už aj v období narodenia dcéry Y. E. rozhodne svedčia o tom, že otec dieťaťa rozhodne má možnosti, schopnosti a majetkové pomery na takej úrovni, aby sa na výžive dcéry Y. E. mohol podieľať v súdom stanovenej výške výživného, ktoré požadovala pre dcéru ešte v čase maloletosti dieťaťa matka dieťaťa navýšiť. K návrhu matky sa v priebehu konania pred súdom pripojila i samotná medzičasom plnoletá dcéra rodičov. Dôvodom takého stavu sú aj preukázané opodstatnené výdavky na strane dcéry rodičov. Je nesporné, že dieťaťa dosahuje životnú úroveň, ktoré je neporovnateľná so životnej úrovni jej rodiča, otca. To, že otec sa odvoláva na to, že dcéra a jeho syn budú po ňom dediť, nedáva žiadnu záruku stavu, že skutočne dediť budú, keďže v podnikateľských aktivitách otec preukazuje stratu s výnimkou spoločnosti Vega plus, s.r.o., kde pôsobí ako jediný konateľ a spoločník, pričom plusový výsledok hospodárenia hodlá použiť na kompenzáciu strát predošlých rokov. Poberanie minimálnej mzdy na strane otca od uvedenej spoločnosti Vega plus, s.r.o. sa javí ako účelové, veď v konečnom dôsledku si ju platí sám sebe, keďže je zamestnancom a súčasne aj jediný spoločníkom a konateľom uvedenej spoločnosti. Naposledy dokonca prezentoval stav jeho najnovšej mzdy v rozsahu 24 eur brutto mesačne, to by mu nevystačilo ani na náklady súvisiace s jeho bývaním, ktoré vyčíslil. Je zrejmé, že aj životná jeho dospelého syna sa odvíja od životnej úrovne otca, keďže jeho syn využíva motorové vozidlá patriace spoločnostiam, v ktorých pôsobí jeho otec. Je zamestnancom hotela Encián na Donovaloch, v pozícii čašníka s príjmom vyšším ako v súčasnej dobe dosahuje jeho otec s vysokoškolským vzdelaním a bohatými skúsenosťami na podnikateľskom trhu. Z platu čašníka, by asi len veľmi ťažko mohol tráviť čas v Dubaji a prezentovať sa takto na sociálnych sieťach, o čom boli súdu predložené doklady zo strany matky dieťaťa. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že otec plnoletej dcéry jeho synovi V. daroval nehnuteľnosť, kolibu v Demänovskej doline. Z obsahu spisu však vyplýva, že uvedenú kolibu v lukratívnej Demänovskej doline prenajímala spoločnosť AUDAXUS spoločnosti Bigos na základe nájomnej zmluvy. Nákupy luxusných áut pre spoločnosti, v ktorých otec dcéry pôsobí si minimálne zvlášťne v stave, keď sú spoločnosti v uvádzanej strate, ktorá vyplýva z účtovných dokladov. Z vykonaného dokazovania preto možno vyvodiť záver, že aj keď súčasný príjem otca je pod hranicou minimálnej mzdy, pomery na strane otca vyššie opísané sú dôvodom na úpravu výšky výživného zvýšením, pretože len samotný príjem otca rozhodne nie je ukazovateľom jeho možností a schopností. Aj samotný prístup otca ku konaniu v tejto právnej veci, jeho neúčast na pojednávaníach, svedčia o tom, že otec dieťaťa rozhodne nemal záujem predmet konania riešiť akýmkoľvek konsenzom. V

konečnom dôsledku otec prezentoval názor, keď návrh na zvýšenie výživného žiadal zamietnuť aj potom, keď mu bolo zo strany navrhovateľky preukázané, v akom podstatnom rozsahu sa pomery na strane aj jeho dcéry zmenili. V danom prípade, keď výživné nebolo možné navýšiť dohodou medzi rodičmi v skoršom období a ani dohodou medzi otcom a medzičasom plnoletou dcérou s prihliadnutím na aktuálny stav pomerov medzičasom plnoletej dcéry otca, bolo dôvodné pristúpiť k zmene úpravy výšky výživného doteraz určeného s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania v rámci súdneho konania. Súd teda považoval za dôvodné argumenty strany medzičasom plnoletého dieťaťa a nestotožnil sa s návrhom otca plnoletého dieťaťa, aby návrh jeho plnoletej dcéry podaný v čase maloletosti dieťaťa matkou bol zamietnutý. Takýto záver jednoznačne vychádza zo zistených pomerov na strane otca dieťaťa, jeho aktívnom pôsobení v podnikaní, jeho vzdelaní, majetkových pomerov, ako aj možnostiach a schopnostiach, ktoré mu aj v súčasnej dobe vytvárajú priestor pre aktívne podnikanie a to už niekoľko rokov. Súd považoval za dôvodné výšku výživného zo strany otca na medzičasom plnoletú dcéru zvýšiť na sumu 230 eur mesačne vzhľadom na preukázateľné navýšenie výdavky na strane plnoletej dcéry otca v súvislosti s jej rastom a vývojom a štúdiom na SOŠ mimo miesta bydliska, ako aj zmeny pomerov, ktoré nastali tak na strane samotného plnoletého študujúceho dieťaťa, ale i jeho rodičov. Je potrebné konštatovať, že navýšenie výživného zo strany otca na medzičasom plnoletú dcéru sleduje najlepší záujem nezaopatreného plnoletého dieťaťa z hľadiska preukázaných odôvodnených potrieb dieťaťa, životnú úroveň otca dieťaťa, na ktorej sa má právo podieľať aj dcéra otca, ako aj stav, že otec sa o dcéru v podstate od jej narodenia nijako nezaujíma, na výžive a výchove dcéry sa v období maloletosti a neskôr i plnoletosti angažovala len matka dieťaťa za pomoci jej súčasného partnera. Otec si plnil v rokoch 2016 - 2018 vyživovaciu povinnosť k dcére tak, že v roku 2016 zaplatil na ňu výživné 1 000 eur, v roku 2017 1 000 eur a ku dňu rozhodnutia súdu v mesiaci 5/2018 v uvedenom roku 2018 nezaplatil na ňu žiadne výživné. V roku 2016 by podľa tohto rozsudku mal otec na dcéru zaplatiť za 11 mesiacov v každom z uvedených mesiacov po 230 eur, teda 2 530 eur. Tým, že na dcéru prispel sumou 1 000 eur za uvedený rok, zostalo zaplatiť ešte 1 530 eur. V roku 2017 by podľa tohto rozsudku mal otec na dcéru zaplatiť za 12 mesiacov v každom z uvedených mesiacov po 230 eur, teda spolu 2 760 eur. Tým, že na dcéru prispel sumou 1 000 eur za uvedený rok, zostalo zaplatiť ešte 1 760 eur. V roku 2018 konkrétne za päť mesiacov uvedeného roka v každom z uvedených mesiacov, by mal otec na dcéru zaplatiť 230 eur, čo je spolu 1 150 eur, pričom za toto obdobie žiadne výživné na dcéru nezaplatil. Sčítaním súm, ktoré by mal otec na plnoletú dcéru zaplatiť, dostaneme sumu 4 440 eur (1 530 eur + 1 760 eur + 1 150 eur). Táto suma už zohľadňuje aj sumu 2 x po 1 000 eur zaplatenú v roku 2016 a 2017 otcom dieťaťa. V roku 2018 výživné ku dňu rozhodovania súdu otec nezaplatil. Takže konečná suma ročného výživného, ktoré ostáva zaplatiť zo strany otca na medzičasom už plnoletú dcéru predstavuje sumu 4 440 eur, nie sumu 2 440 eur, ktorú sumu 2 440 eur uviedol súd vo svojom rozsudku v tejto právnej veci. Súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 224 CSP zák. č. 160/2015 Z. z. v platnom znení, keďže pri svojom rozhodovaní urobil chybu v počítaní konečnej sumy ročného výživného v neprospech plnoletého dieťaťa, ktorú zistil pri písaní rozsudku, mal za dôvodné túto chybu v počítaní opraviť. Teda na základe správneho prepočtu opravil nesprávne vypočítanú konečnú sumu ročného výživného 2 440 eur na sumu 4 440 eur. Táto chyba, ako je už uvedené, vznikla tým, že súd pri výpočte ročného výživného nesprávne odpočítal dvakrát sumu výživného zaplatenú otcom dieťaťa v rokoch 2016 a 2017 tým, že ju odpočítaval v každom z uvedených dvoch rokov a následne ju znova odpočítal aj druhýkrát zo sumy 4 440 eur ako sumy, ktorú by otec mal dať pre maloletú. Nesprávne tak uviedol konečnú sumu ročného výživného 2 440 eur, hoci správna konečná suma ročného výživného mala byť a je 4 440 eur. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním otec navrhovateľky. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie ignoroval reálny súčasný stav otca, ignoroval všetky doklady štátnych orgánov, ktoré tieto skutočnosti potvrdzujú (daňové priznania, výpisy sociálnej poisťovne a pod.). Súd nepripustil situáciu, že v podnikaní môžu byť aj obdobia, kedy sa nedarí, resp. že spoločnosti sa môžu dostať aj do krízového stavu. Súd nezobral do úvahy a nevyhodnotil štatistické údaje a skutočnosti vyplývajúce z výkazov a správ daňových úradov. Súd uprednostnil filozofickú úvahu o účelovosti jeho minimálnej mzdy pred exaktnou matematikou výkazov a jednoduchými počtami. Keďže rozsudok nezobral do úvahy podklady štátnych autorít, jeho rozhodnutie je z tohto pohľadu odtrhnuté od reality a určuje niečo, čo je momentálne nad jeho príjmové možnosti. Súd sa nevysporiadal ani s bankovými úvermi, ktoré slúžia na oživenie a prekonanie dočasného krízového stavu, avšak znižujú jeho príjem ako spoločníka. Súd sa nezaoberal ani otázkou jeho životného minima, išiel nad tento rámeček. Súd mu určil, že má platiť viac ako príjma, teda aj z toho, čo nemá. Súd nepovedal, z čoho

to má platiť. V danom prípade boli zbytočné dôkazy kontrolných orgánov, finančnej správy, Sociálnej poisťovne, zdravotných poisťovní, bánk a ďalších inštitúcií, pretože neboli zohľadnené. Súd sa pozastavil nad skutočnosťou, že si znížil mzdu, ale nedokázal vyhodnotiť tú skutočnosť, že ako majiteľ firmy koná ekonomicky, keď znižuje odvodové zaťaženie firmy a hľadá riešenia na prekonanie straty z predošlého roku 2017, keď bola cez 108.000 eur (mínus). A to nielen cez znižovanie stavu pracovníkov, ale aj znižovaním odvodového zaťaženia firmy cez vlastnú mzdu. Súd nesprávne a mylne vyhodnotil zaplatené výživné. Matematiku počtu povinných zaplatených platieb a celkovej zaplatenej sumy výživného zrátal nesprávne. Následne opravoval, zase nesprávne svoj nesprávny výpočet. V skutočnosti bolo výživné „predplatené“, resp. zaplatené dopredu, navyšiac oproti súdom stanovenému rozsahu v rokoch 2002 až 2016, keď v rokoch 2002 až 2016 mal vyživovaciu povinnosť vo výške 796,65 eur ročne, pričom skutočne uhradil na výživnom v roku 2002 sumu 995,81 eur, v roku 2003 sumu 1 036,97 eur, v rokoch 2004 až 2007 sumu 995,81 eur ročne, v roku 2008 sumu 1 161,78 eur, v roku 2009 sumu 1 000 eur, v roku 2010 sumu 1 100 eur, v rokoch 2011 až 2016 sumu 1 000 eur ročne. Namietal, že súd nezohľadnil a nezapočítal platby nad rámec povinnosti, ani sa s nimi nevysporiadal, úplne ich vynechal a ignoroval tento fakt potvrdený bankovými prevodmi. Preto považuje celý bod 28 výroku za nesprávny a to nielen výpočtami, ale aj časťou v ktorej súd konštatuje, že nezaplatil v roku 2018 výživné. Vzhľadom k platbe 1.000 eur za rok 2017 zaplatil navyšiac sumu 4.328,05 eur podľa pôvodného súdneho výroku, to znamená poukázal platby na 64 mesiacov dopredu. Z toho vidieť jeho snahu svoj záväzok vysporiadať dlhodobo dopredu. Súd sa tejto časti nedotkol, napriek jeho vyjadreniu, uvedený preplatok mu nezapočítal, naopak napísal, že nezaplatil výživné za rok 2018, s čím on nesúhlasí, keďže má preplatok a matka dieťaťa preplatok reálne dostala na účet a tento spotrebovala. Súd rozhodol o navýšení výživného o viac ako 346 %, pričom nebral do úvahy žiadne reálne argumenty z jeho strany podložené dôkazmi nezávislých inštitúcií a bankovými výpismi.

3. Navrhovateľka sa vyjadrila k podanému odvolaniu otca. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania. Uviedla, že sa nestotožňuje s odvolacími dôvodmi otca. S poukazom na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine uviedla, že s poukazom na odvolanie otca možno nadobudnúť dojem, že konanie o určenie výživného poňal ako obchodnoprávnu vec, kde vychádza z toho, že ak predloží súdu podklady, z ktorých sa na pohľad bude javiť, že sa mu v podnikaní nedarí a je v zlej finančnej situácii, nebude sa automaticky brať zreteľ na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine. V danej veci bolo nepochybne preukázané, že otec dieťaťa disponuje značným rozsahom nehnuteľného majetku, dokonca v lukratívnych rezortoch v rámci Slovenskej republiky, ktorým nepochybne Donovaly sú. Taktiež bolo preukázané, že otec sa dlhodobo venuje podnikaniu a má bohaté skúsenosti v oblasti obchodovania a podnikania nielen v rámci Slovenskej republiky, ale aj v okolitých štátoch. Rozhodne je teda v možnostiach, schopnostiach a majetkových pomeroch otca, aby sa na jej výžive podieľal v súdom stanovenej výške výživného. Za účelové možno považovať tvrdenia otca, že sa mu v podnikaní nedarí a je potrebné prihliadnúť aj na jeho účelovú mzdu vo výške 24 eur brutto mesačne, ktorú si znížil práve v čase súdneho konania v danej právnej veci s tým, aby znížil odvodové zaťaženie obchodnej spoločnosti. Poukázala na skutočnosť, že zníženie odvodového zaťaženia a s tým spojené účelové zníženie mzdy nemá prednosť pred vyživovacou povinnosťou rodiča voči dieťaťu. Vzhľadom na životné potreby každej osoby je predsa nemysliteľné, že by dospelá fyzická osoba vyžila z príjmu 24 eur mesačne a je teda evidentné, že otec plnoletej dcéry musel a musí disponovať ďaleko vyššími príjmami, aby mohol nimi pokryť všetky svoje výdavky, ktoré zatajuje a nepriznáva. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca navrhovateľky sú na takej úrovni, že umožňujú, aby prispieval na výživu plnoletej dcéry súdom určeným výživným. Takto určené výživné zodpovedá potrebám plnoletej dcéry a neboli zistené žiadne okolnosti na strane otca, ktoré by odôvodňovali nepriznanie vyššieho výživného. Je potrebné vychádzať z toho, aká peňažná suma je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa, zdravotného stavu, pričom ak to možnosti, schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Pokiaľ životná situácia rodičov umožňuje vyšší životný štandard, možno očakávať, že rovnaký štandard umožnia aj svojmu dieťaťu a to formou výživného, čo je v súlade s požiadavkou, že dieťa rodičia ktorého spolu nežijú, má mať takú istú životnú úroveň, ako keby spolužitie rodičov existovalo. V danom prípade bolo nepochybne, že navrhovateľka nemá ani zďaleka životnú úroveň svojho otca, nakoľko ten vlastní luxusné automobily BMW, niekoľko nehnuteľností v lukratívnych rezortoch, luxusný penzión na Donovaloch, pričom navrhovateľka nežiadala viac, než je reálne potrebné na fungovanie dospelávajúceho človeka študujúceho na odbornej škole, ktorý absolvuje

odborné stáže a chce v rámci štandardov žiť plnohodnotný život aj po stránke záujmových, športových a kultúrnych aktivít. Výživné nie je možné preto určovať mechanickým výpočtom. V kontexte vyššie uvedeného poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Košice sp. zn. 8CoP/511/2014 zo dňa 30.06.2015. Ďalej uviedla, že sa stotožňuje s hodnotením možností, schopností a majetkových pomerov otca vo vzťahu k plneniu vyživovacích povinností vychádzajúc z ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine a je názoru, že otec plnoletej dcéry využitím svojich subjektívnych schopností, najmä odborného vzdelania a pracovných skúseností v oblasti pomerne lukratívnej podnikateľskej činnosti, mohol a môže organizovať svoje podnikateľské aktivity tak, aby mal reálne možnosť plniť si riadne svoju vyživovaciu povinnosť v určenom rozsahu, čo nepochybne vyplýva z otcom tvrdených životných nákladov, ktoré značne presahujú ním deklarované príjmy. Taktiež je potrebné uviesť, že k splátkam úverov svojich obchodných spoločností nemožno prihliadať, pretože nie sú prednostnou pohľadávkou. Finančná situácia otca je neporovnateľne lepšia, ako prezentoval v priebehu konania pred súdom a prezentuje ju v odvolaní. K tvrdeniam otca, že mal výživné predplatené, resp. zaplatené dopredu uvádza, že tieto tvrdenia nemôžu obstať, pretože výživné nie je možné si predplatiť povinnou osobou. To, že otec platil nad rámec toho, čo mu bolo uložené predchádzajúcim súdnym rozhodnutím, možno v tomto prípade hovoriť len o prispení otca pre plnoletú dcéru nad rámec minimálneho povinného výživného podľa predchádzajúceho rozsudku. Výživné nie je možné predplatiť si na celý rok vopred, výživné je stanovené ako pravidelná opakujúca sa dávka vždy na mesiac dopredu. Platenie výživného určitými sumami do budúcnosti nie je možné ani z toho dôvodu, nakoľko nie je zrejmé, akým spôsobom, v akej podstatnej miere sa v budúcnosti zmenia pomery na strane dieťaťa. Predplatenie výživného by preto odporovalo jeho účelu. Obdobný názor zaujal aj Okresný súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 27P/333/2013 zo dňa 11.03.2014, ako aj Okresný súd Dolný Kubín v rozsudku sp. zn. 8P/12/2015 zo dňa 16.04.2015. Na záver uviedla, že návrh bol dôvodne podaný, nakoľko od posledného rozhodnutia o výške výživného sa podstatným spôsobom zmenili pomery na strane t. č. plnoletej dcéry.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie otca navrhovateľky, pokiaľ sa jedná o zvýšenie výživného na navrhovateľku nie je dôvodné a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v tejto časti v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť. Pokiaľ sa jedná o napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti o určenie zročného výživného na navrhovateľku za rozhodné obdobie a v časti náhrady trov konania odvolací súd dospel k záveru, že v týchto napadnutých častiach je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

5. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

9. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

10. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

11. Podľa § 62 ods.3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

12. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

13. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

14. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

16. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je obmedzené na dobu, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery a podobne. Spolu s § 75 a nasl. Zákona o rodine je možné vyvodiť faktory, ktorých kombinácia priamo vplyva na stanovenie výšky výživného v súdnom konaní. Na strane povinného sú to v prvom rade jeho zárobkové schopnosti a možnosti, majetkové pomery, životná úroveň, počet iných vyživovacích povinností a výška príspevku iných povinných k týmto oprávneným. Na strane dieťaťa treba prihliadnúť na jeho oprávnené potreby s ohľadom na jeho vek, zdravotný stav, záujmy, prípravu na budúce povolanie, majetkové pomery dieťaťa, ďalej na výšku výživného, ktoré poskytujú iné povinné osoby, napríklad druhý rodič, na ich schopnosti a možnosti, prípadne majetkové pomery a počet vyživovacích povinností.

17. V ustanovení § 78 ods. 1 Zákona o rodine je zakotvená zásada, podľa ktorej už stanovené výživné je možné zmeniť, ak dôjde k podstatnej zmene pomerov, pričom stanovené výživné má zodpovedať pomerom, za ktorých bolo stanovené. Ak dôjde k podstatnej zmene pomerov, musí sa to premietnuť i pri úprave vyživovacej povinnosti, pričom zmena pomerov je dôvodom na podanie návrhu na začatie konania, prípadne môže súd začať konať aj bez návrhu, ktoré konanie sa môže skončiť novou súdnou úpravou výživného.

18. K zmene dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Táto sa zisťuje porovnávaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je však závažnejšia zmena pomerov, ktorou sa rozumie len zmena tých okolností na strane či už oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Súd pri rozhodovaní o zmene výživného musí nielen celistvo zhodnotiť zmeny v pomeroch účastníkov, ale taktiež prihliadnúť aj na vývoj životných nákladov za obdobie, ktoré uplynulo od vydania posledného rozhodnutia o výživnom. Rovnako tak musí vychádzať zo všeobecného ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami ako i majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho

prípade prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, relaxačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Navyše súd prihliadne i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

19. Odvolací súd po prejednaní danej právnej veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie pokiaľ sa jedná o zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na navrhovateľku je vecne správne, keď súd prvej inštancie správne a dostatočným spôsobom zistil skutočný stav veci a posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a to v súlade s ustanoveniami § 62 ods.1 až 5, § 75 ods.1, § 78 ods.1 Zákona o rodine a správne rozhodol o zvýšení výživného otca na navrhovateľku tak, ako je vyššie uvedené. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a keďže sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Súd prvej inštancie sa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia vysporiadal so všetkými právne relevantnými skutočnosťami majúcimi vplyv na posúdenie návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na navrhovateľku (v období jej maloletosti, ako aj jej plnoletosti). Odvolací súd na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie s poukazom na odvolacie dôvody otca uvádza, že súd prvej inštancie kvalifikovane zistil osobné, majetkové a zárobkové pomery na strane rodičov navrhovateľky, ako aj bežné a zvýšené odôvodnené výdavky navrhovateľky v rozhodnom období, dôsledne ich preskúmal zo všetkých zákonných hľadísk, aj sa s nimi skutkovo i právne vysporiadal tak, ako je vyššie uvedené a vecne správne rozhodol, pokiaľ zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na navrhovateľku v rozsahu vyššie uvedenom. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danej právnej veci došlo k zmene pomerov v zmysle ustanovenia § 78 ods.1 Zákona o rodine na strane navrhovateľky, ako aj na strane oboch rodičov navrhovateľky, ktorá zmena pomerov odôvodňovala zvýšenie výživného na navrhovateľku. V danej právnej veci teda boli preukázané v konaní také okolnosti, ktoré sa závažným spôsobom prejavili v pomeroch navrhovateľky, ako aj rodičov navrhovateľky, v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o úprave vyživovacej povinnosti k navrhovateľke, ktoré odôvodňovali zmenu rozhodnutia súdu o výške výživného na navrhovateľku.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že matka navrhovateľky (v čase podania návrhu na zvýšenie výživného bola navrhovateľka maloleté dieťa) sa návrhom zo dňa 17.02.2016 domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na navrhovateľku zo sumy 70 eur na sumu 250 eur mesačne dôvodiac tým, že od času predchádzajúcej súdnej úpravy výživného vykonanej rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/14/2002-92 zo dňa 06.09.2002 uplynula dlhá doba, v tom čase mala navrhovateľka dva roky. Poukázala na skutočnosť, že v roku 2009 sa dohodli rodičia navrhovateľky, že otec navrhovateľky bude prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100 eur mesačne, avšak následne prispieval na výživu navrhovateľky len sumu 1.000 eur ročne, t.j. mesačne sumou 83,33 eur. V roku 2012 sa opätovne pokúšala matka navrhovateľky s otcom navrhovateľky o dohodu o výške výživného na navrhovateľku, bezúspešne. Uviedla, že navrhovateľka má 16 rokov, v roku 2015/2016 nastúpila do 1. ročníka Strednej hotelovej akadémie v Piešťanoch. V dôsledku uvedených skutočností má navrhovateľka zvýšené náklady spojené s vyšším vekom (hygiena, oblečenie, telefón), s návštevou strednej školy (mesačné výdavky ako ubytovanie na internáte, stravovanie v škole, cestovné do školy, náklady na prax, jednorazové výdavky ako školská rovnošata, sada nožov, škrabky, obal na nože, poplatky na učebné pomôcky, poplatok na ZRPŠ, ISIC kartu, lyžiarsky výcvik), ako aj ďalšie zvýšené náklady spojené so zdravotným stavom (lieky, zubné vyšetrenia a ošetrenia), s poistením, sporením. Matka navrhovateľky návrh odôvodnila tiež tým, že je na materskej dovolenke, pribudla jej vyživovacia povinnosť k maloletému T. V., nar. XX.XX.XXXX. Jej jediným príjmom je rodičovský príspevok a rodinné prídavky na dve deti spolu vo výške 250,24 eur. Má prerušenú živnosť. Žije v spoločnej domácnosti s Petrom Kurucom, ktorý má okrem vyživovacej povinnosti k maloletému T. V. nar. XX.XX.XXXX ďalšiu vyživovaciu povinnosť a je konateľom a zamestnancom obchodnej spoločnosti VIAL SK, s.r.o. Otec navrhovateľky je podľa obchodného registra spoločníkom alebo konateľom ôsmich obchodných spoločností. Z obsahu spisu bolo nesporne preukázané, že v čase predchádzajúcej súdnej úpravy výživného vykonanej rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 31P/14/2002-92 zo dňa 06.09.2002 mala navrhovateľka dva roky, matka navrhovateľky bola na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 90,95 eur, rodinné prídavky vo výške 21,90 eur, vyrovnávací príspevok vo výške 56,09 eur a od 01.08.2001

vo výške 17,92 eur. Nemala ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Otec navrhovateľky bol ženatý, mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému V. H., nar.10.12.1995. Manželka otca bola súkromná podnikateľka. Žil so svojou rodinou v družstevnom byte v Liptovskom Mikuláši. Otec navrhovateľky bol štatutárnym zástupcom firmy Domatel s.r.o., bol zamestnaný v spoločnosti Wood Masters s.r.o. od 02.04.2002 ako prevádzkový technik s dohodnutou mesačnou mzdou 164,30 eur brutto. Na Daňovom úrade Bratislava I. bol registrovaný ako spoločník štyroch obchodných spoločností. V danej právnej veci bolo na základe vykonaného dokazovania nesporne preukázané, že od posledného súdneho rozhodnutia o výživnom došlo na strane navrhovateľky, ako aj na strane oboch rodičov navrhovateľky k podstatnej zmene pomerov. Ohľadne životnej úrovne, zárobkových, majetkových a osobných pomerov rodičov navrhovateľky a ohľadne nákladov navrhovateľky v rozhodnom období bolo nesporne preukázané listinnými dôkazmi a výpoveďou účastníkov konania, že navrhovateľka mala v rozhodnom zvýšené odôvodnené náklady v súvislosti s vyšším vekom a uplynutím dlhšej doby od poslednej súdnej úpravy výživného, pokiaľ sa jedná o jej odôvodnené hmotné potreby (jedlo, ošatenie a pod.), ale aj ďalšie zvýšené odôvodnené náklady dôležité pre jej výchovu a vývoj spojené s nástupom do 1. ročníka Hotelovej akadémie Ľudovíta Wintera, Piešťany v školskom roku 2015/2016. Podľa potvrdenia tejto školy navrhovateľka mala v šk. roku 2016/2017 mesačné náklady na internát 30 eur, celodenné stravovanie v škole 50 eur, poplatok ZRPŠ 20 eur, za kartu ISIC 5 eur ročne, príspevok na učebnice 33 eur ročne, príspevok na suroviny 100 eur ročne, školskú rovnošatu 45 eur ročne, tri trička a sveter, čierne nohavice a obuv, ako aj náklady na lyžiarsky výcvik v roku 2016 vo výške 70 eur. Okrem toho mala ďalšie náklady na cestovné do školy. Podľa potvrdenia tejto školy o nákladoch navrhovateľky v šk. rokoch 2016/2017, 2017/2018 navrhovateľka mala tiež ďalšie mimoriadne výdavky v 2. a 3. ročníku a to na dvakrát exkurziu spojenú s divadelným prestavením 40 eur, banket 80 eur, príspevok RZ 75 eur, učebnice anglického a francúzskeho jazyka 60 eur a 24 eur, Gastro Vianoce 25 eur, školskú uniformu 68 eur, oblečenie kuchárske 70 eur, oblečenie čašnicke 75 eur, varenie 100 eur, topánky protišmykové 30 eur, topánky do obsluhy 60 eur, zahraničná prax 140 eur. Navrhovateľka mala v rozhodnom období ďalšie odôvodnené zvýšené výdavky v súvislosti s absolvovaním vodičského kurzu vo výške 500 eur, s životným poistením vo výške 160 eur mesačne, ako aj so zdravotným stavom v celom rozhodnom období (lieky, zubné vyšetrenia a ošetrenia v celom posudzovanom rozhodnom období), keď do konca roku 2017 mala zubný strojček na dolné a horné zuby, aktuálne len na dolné zuby, čo si vyžadovalo a vyžaduje pravidelne kontroly u lekára, s čím má od januára 2018 spojené nižšie výdavky než predtým týmto obdobím a to 10 eur za dva mesiace. Otec navrhovateľky sa nepodieľal na výchove navrhovateľky od jej narodenia, s navrhovateľkou sa nestýkal, prispieval od roku 2002 na výživu navrhovateľky vyššou sumou, v rozsahu ako uviedol v konaní, ktorú skutočnosť navrhovateľka nepoprela, v rokoch 2016 a 2017 po 1 000 eur ročne, t.j. 83,33 eur mesačne. Navrhovateľka v celom rozhodnom období nebola schopná samostatne sa živiť, keďže študovala na strednej škole a sústavne sa pripravovala na svoje budúce povolanie. Na strane matky navrhovateľky došlo k zmene pomerov v tom, že v rokoch 2015, 2016, do 7/2017 bola na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok. V rokoch 2015 a 2016 vo výške 203,20 eur, v roku 2017 do júla 2017 vrátane 213,20 eur a rodinné prídavky na dve deti vo výške 47,04 eur. Pribudla jej vyživovacia povinnosť k maloletému T. V., nar. XX.XX.XXXX. Mala pozastavenú živnosť od 01.04.2015 do 24.10.2017. Do 25.10.2017 bola na predĺženej materskej dovolenke bez nároku na rodičovský príspevok. Dňa 25.10.2017 si obnovila živnosť, podniká v oblasti autodopravy, vymáhania pohľadávok. K skutočnosti, aký bude jej reálny príjem z podnikania z obnovennej živnosti sa zatiaľ nevedela vyjadriť. Výživu matky navrhovateľky zabezpečoval v rozhodnom období druh matky T. V., ktorým žije s matkou navrhovateľky v spoločnej domácnosti. Druh matky pracuje, dosahuje v spoločnosti VIAL SK, s.r.o. Topoľčianky príjem podľa vyjadrenia matky navrhovateľky približne 1.200 eur mesačne. Druh matky má okrem vyživovacej povinnosti k maloletému T. V., nar. XX.XX.XXXX ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére. Matka žila so svojim druhom a svojimi deťmi do 01.01.2018 v Skýcove v rodinnom dome priateľov a od tej doby žijú v Topoľčiankach v rodinnom dome rodičov druhu, kde má bežné náklady spojené s užívaním rodinného domu. Maloletý T. V. navštevuje materskú školu. Majetkové pomery na strane matky navrhovateľky sa zmenili, je výlučnou vlastníčkou 3-izbového bytu v Brezne a tiež podielovou spoluvlastníčkou domovej nehnuteľnosti v Čiernom Balogu titulom dedičstva, spláca dva úvery spojené s predmetnými nehnuteľnosťami. Vlastní osobné motorové vozidlo Suzuki SX4. Na strane otca navrhovateľky došlo k zmene pomerov v rozhodnom období v tom, že mu ubudla vyživovacia povinnosť k synovi V. H., nar. XX.XX.XXXX, ktorý v rozhodnom období nebol výživou odkázaný na svojou otca. Otec navrhovateľky sa od narodenia navrhovateľky sa nepodieľal na výchove navrhovateľky, ani v rámci styku. Otec navrhovateľky uhradil na výživnom pre navrhovateľku v roku 2002 sumu 995,81 eur, v roku 2003 sumu 1 036,97 eur, v rokoch 2004 až 2007 sumu 995,81 eur ročne, v roku 2008 sumu 1 161,78 eur, v roku 2009 sumu 1 000 eur, v roku 2010 sumu 1 100 eur, v rokoch 2011 až 2017 sumu 1 000 eur

ročne (z č. l. 413 spisu vyplýva prehľad úhrad výživného zo strany otca navrhovateľky na navrhovateľku prevodom z účtu v rokoch 2011 až 2017 a to v jednorazovej sume 1 000 eur za každý, pričom pri každej jednotlivjej úhrade je informácia pre príjemcu, že sa jedná o výživné za ten ktorý konkrétny rok). V posudzovanom rozhodnom období od 01.02.2016 do 31.05.2018 otec navrhovateľky prispel na výživu navrhovateľky v rozsahu vyššie uvedenom. Osobné pomery na strane otca navrhovateľky sa nezmenili. Je ženatý, žije v spoločnej domácnosti so svojou manželkou a plnoletým synom V.. Otec navrhovateľky má bežné výdavky spojené s užívaním domácnosti a bytu. Podľa vyjadrenia otca navrhovateľky syn a manželka otca navrhovateľky sú v pracovnom pomere, manželka otca dosahuje príjem 380 eur brutto, je zamestnankyňou (ako predavačka) v spoločnosti Gastro Glass Tatry, a.s., syn V. dosahuje minimálnu mzdu, je zamestnancom hotela Encián (ako čašník). Manželka otca navrhovateľky vlastní 4-izbový byt v Liptovskom Mikuláši, ktorý byt užívajú jej rodičia. Otec navrhovateľky je jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti AUDAXUS, spol. s r.o., ktorá spoločnosť podľa vyjadrenia otca vlastní apartmán na Donovaloch, má štyroch zamestnancov, ktorí dosahujú príjem cca 450 eur netto, vlastní auto značky Mitsubishi, rok výroby 2016, otec bol v pracovnom pomere v tejto spoločnosti od 06.07.2010 podľa pracovnej zmluvy zo dňa 26.07.2010 s dohodnutým druhom práce riaditeľ, manažér, s dohodnutou mzdou 606,73 eur brutto mesačne, v znení dodatku zo dňa 28.12.2016 k pracovnej zmluve zo dňa 28.12.2016 bola znížená mesačná mzda na sumu 435 eur brutto. Podľa pracovnej zmluvy zo dňa 28.02.2018 je zamestnaný od 01.03.2018 ako predajca na pracovný čas 2hodiny/týždenne za mesačnú mzdu 24 eur brutto. Podľa potvrdenie tohto zamestnávateľa dosiahol za rok 2015 PMZ netto 327,29 eur, za rok 2016 PMZ netto 342,28 eur, za rok 2017 PMZ netto 376,97 eur. Ďalej uviedol, že na konci roku 2017 spoločnosť skončila pracovný pomer s tromi zamestnancami pre dosiahnutie straty v spoločnosti, keď všetky spoločnosti s jeho účasťou sú momentálne vo fázach poklesu, slabšieho hospodárskeho výsledku, resp. straty a pokiaľ dosiahli zisk, bol použitý na vyrovnanie strát z minulosti, príp. na nutnú údržbu prevádzok, v dôsledku čoho došlo aj k zníženiu jeho mzdy. Podľa vyjadrenia otca navrhovateľky sa spoločnosť zaoberá obchodom, exportom, importom, obchoduje s komoditami, obchodovateľnými na burze. Podľa správy OR PZ v Liptovskom Mikuláši táto spoločnosť ku dňu 16.11.2017 vlastnila osobné vozidlo značky Renault Clio a držala osobné vozidlo s iným vlastníkom značky Mitsubishi Outlander. Otec navrhovateľky je jedným z dvoch spoločníkov v spoločnosti GASTRO GLAAS TATRY spol. s r.o. a konateľom tejto spoločnosti, táto spoločnosť podľa vyjadrenia otca navrhovateľky má päť zamestnancov, ktorí dosahujú príjem na úrovni 450 eur mesačne, ako konateľ vykonáva prácu bezplatne, spoločnosť sa zaoberá obchodom s gastromateriálom. Podľa správy OR PZ v Liptovskom Mikuláši táto spoločnosť ku dňu 16.11.2017 vlastnila nákladné vozidlo značky Mitsubishi Outlander a držala dve osobné vozidlá s iným vlastníkom značky BMW X6 xDrive 30d, Audi Q7, tri nákladné vozidlá značky Opel, BMW X5 3, Peugeot Boxer. Otec navrhovateľky je jediným spoločníkom spoločnosti Vega plus s.r.o. a konateľom spoločnosti, ktorá spoločnosť podľa vyjadrenia otca navrhovateľky vlastní hotel Encián na Donovaloch, v ktorom hoteli je zamestnaných dvanásť zamestnancov, pričom táto spoločnosť sa v roku 2017 prvýkrát dostala do plusových čísiel. Otec navrhovateľky vo vzťahu k vyššie uvedeným spoločnostiam v ktorých je spoločníkom, ktoré označil za aktívne, uviedol, že všetky tieto spoločnosti majú úverové zaťaženie, splátky úverov sa pohybujú v rozpätí 300 až 1 400 eur mesačne, ktoré úvery sú priebežne splácané a nie sú nedoplatky na úveroch. Ďalej uviedol, že tieto aktívne spoločnosti majú obchodné aktivity sústredené do Českej republiky, Poľska, Maďarska, Ukrajiny. Otec navrhovateľky je jedným z dvoch spoločníkov spoločnosti Hotel Holding s.r.o. Podľa vyjadrenia otca navrhovateľky táto spoločnosť je mŕtva, nemá na túto spoločnosť dosah, nevie, či je v spoločnosti aktívny druhý spoločník a konateľ. Otec navrhovateľky je jedným z dvoch spoločníkov v spoločnosti RESIDENCE HOTEL, s.r.o. a konateľom. Otec navrhovateľky uviedol, že táto spoločnosť je mŕtva, nemá žiadnych zamestnancov, ani majetok. Otec navrhovateľky je jedným z dvoch spoločníkov v spoločnosti Pro Work, s.r.o., otec navrhovateľky uviedol, že táto spoločnosť, ktorá mala vzdelávať a pripravovať ľudí na prácu, je nečinná, nemá žiadnych zamestnancov. Otec navrhovateľky bol konateľom obchodnej spoločnosti augnis s.r.o., vyjadril sa, že pracuje pre spoločnosť v pozícii konateľa bez zmluvy, bezplatne, spoločnosť sa zaoberá umiestňovaním lekárov do práce v Nemecku, pričom on je kontaktom na podanie základných informácií. Otec navrhovateľky je konateľom obchodnej spoločnosti KAPITAL SERVIS, s.r.o., podľa vyjadrenia otca táto spoločnosť bola založená na kapitálové operácie, ktoré sú istené cez inú spoločnosť, nemá zamestnancov, nemá majetok. Z daňových priznaní za roky 2015,2016,2017 tých obchodných spoločností, ktoré otec navrhovateľky označil za aktívne (AUDAXUS, spol. s r.o., GASTRO GLAAS TATRY spol. s r.o., Vega plus s.r.o.), v ktorých je otec navrhovateľky spoločníkom, ktorá skutočnosť aj vyplýva z vykonaného dokazovania, bolo nesporne preukázané, že spoločnosť AUDAXUS, spol. s r.o. vykazovala za vyššie uvedené roky rádovo niekoľko miliónov eur na príjmoch a výdavkoch, spoločnosť GASTRO GLAAS TATRY spol. s r.o. vykazovala za vyššie uvedené roky približne miliónov eur na

príjmach a výdavkoch, spoločnosť Vega plus s.r.o. vykazovala za vyššie uvedené roky približne pol milióna eur na príjmach a výdavkoch. Otec navrhovateľky je bezpodielovým spoluvlastníkom spoločne so svojou manželkou v podiele 1/1 nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX kat. úz. C. T., obec A. ako parc. č. X/X zast. plochy a nádvoria o výmere 310 m², obchodná budova súp. č. X (ktoré nehnuteľnosti otec navrhovateľky podľa jeho vyjadrenia neužíva), na LV č. XXXX kat. úz. T., obec N. Y. byt č.X v bytovom dome súp. č. 613 na parc. č. 1676/6 zast. plochy a nádvoria o výmere 1137 m² a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu na pozemku XXXX/XXXXXX, na LV č. XXXX kat. úz. T., obec N. Y. a to dvoch parciel zapísaných ako zast. plochy a nádvoria a dvoch garáží súp. č.806,807 (ktoré nehnuteľnosti otec navrhovateľky užíva podľa jeho vyjadrenia pre svoju osobnú potrebu). Otec navrhovateľky je bezpodielovým spoluvlastníkom spoločne so svojou manželkou v podiele 2/41 nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX kat. úz. T., obec N. Y. a to siedmich parciel zapísaných ako zast. plochy a nádvoria. Otec navrhovateľky je výlučným vlastníkom v podiele 1/1 nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX kat. úz. A. a to piatich parciel zapísaných ako zast. plochy a nádvoria a dvoch domov so súp. č. XXX,XXX (ktoré nehnuteľnosti otec podľa jeho vyjadrenia neužíva). Z LV č. XX pre kat. úz. H. dolina, obec Demänovská dolina, ako aj z výpovede otca navrhovateľky vyplýva, že nehnuteľnosť zapísaná ako parc. č. XXXX/XX o výmere 328 m² spolu so stavbou súp. č. XX V. otec navrhovateľky previedol zo svojho výlučného vlastníctva na svojho syna V. H., nar. XX.XX.XXXX darovacou zmluvou pod V 337/2013 zo dňa 13.03. 2013, v časti ľarchy je zapísané vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného užívania nehnuteľností v prospech otca navrhovateľky a jeho manželky. Otec navrhovateľky uviedol, že v predmetná koliba sa nachádza reštaurácia, ktorá je podľa nájomnej zmluvy prenajatá spoločnosti bigos, s.r.o., Cédrová 490/3, Liptovský Mikuláš podľa nájomnej zmluvy zo dňa 10.07.2013 (na č.l.475 až 477 spisu).

21. Odvolací súd s poukazom na odvolacie dôvody otca navrhovateľky v podanom odvolaní uvádza, že zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k navrhovateľke zo sumy 66,39 eur mesačne na sumu 230 eur mesačne od 01.02.2016 je v súlade s ustanoveniami § 62 ods.1 až 5, § 75 ods.1, § 78 ods.1 Zákona o rodine v celom rozhodnom období, s prihliadnutím na vyššie uvedené, preukázané zárobkové schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca navrhovateľky, odôvodnené zvýšené výdavky navrhovateľky (vyššie preukázané), ako aj vyživovaciu povinnosť zo strany matky navrhovateľky v rozhodnom období. Na strane matky navrhovateľky bolo potrebné v rozhodnom období čiastočne prihliadnuť aj na výkon jej osobnej starostlivosti o navrhovateľku v období maloletosti navrhovateľky (vzhľadom k už vyššiemu veku dieťaťa), pričom do júla 2017 bola na materskej dovolenke, jej príjem predstavoval len rodičovský príspevok (tak ako v čase predchádzajúcej súdnej úpravy výživného), z ktorého príjmu si objektívne nemohla plniť vyživovaciu povinnosť v primeranom rozsahu zodpovedajúcom odôvodneným potrebám navrhovateľky v rozhodnom období až do júla 2017. Odvolací súd poukazuje i na tú v konaní nesporne preukázanú skutočnosť, že otec navrhovateľky sa v celom rozhodnom období podieľal na výžive navrhovateľky len zaplatením jednorazovej sumy vo výške 1 000 eur v roku 2016, jednorazovej sumy vo výške 1 000 eur v roku 2017, pričom v roku 2018 ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie nezaplatil na výživnom na navrhovateľku žiadnu sumu. Otec navrhovateľky v celom rozhodnom nezabezpečoval osobnú starostlivosť o navrhovateľku v čase jej maloletosti v rámci styku. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru o dôvodnosti návrhu, posudzujúc dôvodnosť zvýšenia výživného na navrhovateľku v rozhodnom období i vzhľadom na preukázanú zmenu zárobkových a majetkových pomerov na strane otca navrhovateľky a to - vo zvýšení príjmu z pracovného pomeru v rokoch 2016, 2017 (za rok 2016 dosiahol PMZ netto 342,28 eur, za rok dosiahol 2017 PMZ netto 376,97 eur) oproti času predchádzajúcej súdnej úpravy výživného, kedy dosiahol PMZ 164,30 brutto. Pokiaľ došlo k zníženiu mzdy otca navrhovateľky podľa pracovnej zmluvy zo dňa 26.07.2010 vo výške 606,73 eur brutto mesačne dodatkom zo dňa 28.12.2016 k pracovnej zmluve na sumu 435 eur brutto mesačne a následne podľa pracovnej zmluvy zo dňa 28.02.2018 od 01.03.2018 na sumu 24 eur brutto mesačne, nebolo možné na toto znižovanie mzdy prihliadnuť s poukazom na obrat tejto obchodnej spoločnosti, zamestnanosť v tejto spoločnosti, deklarovaný príjem zamestnancov v tejto spoločnosti, činnosť otca ako konateľa pre spoločnosť v ktorej je jediným spoločníkom, preto bolo potrebné vyhodnotiť tento postup otca navrhovateľky ako konateľa spoločnosti za účelový v neprospech navrhovateľky. Odvolací súd zdôrazňuje, že ani tento otcom navrhovateľky deklarovaný príjem podľa pracovnej zmluvy zo dňa 26.07.2010 vo výške 606,73 eur brutto nie je reálny, t.j. nie je teda rozhodujúci pre určenie výšky výživného, keďže nezodpovedá individuálnym subjektívnym schopnostiam a možnostiam otca navrhovateľky, jeho pracovným skúsenostiam, vzdelaniu, vzhľadom na jeho dlhodobú prax v podnikaní v predmete činnosti vyššie uvedenom, pri zohľadnení vyššie uvedených okolností objektívneho charakteru. Otec

navrhovateľky ako povinný bez dôležitého dôvodu nehľadá výhodnejšie zamestnanie, vyšší zárobok vzhľadom na svoj vyššie uvedený potenciál,

- vo väčšej účasti otca navrhovateľky ako spoločníka a zároveň konateľa vo vyššie uvedených aktívnych obchodných spoločnostiach (AUDAXUS, spol. s r.o., GASTRO GLAAS TATRY spol. s r.o., Vega plus s.r.o.), keď v čase predchádzajúcej súdnej úpravy bol spoločníkom len spoločnosti GASTRO GLAAS TATRY spol. s r.o., ktoré obchodné spoločnosti vykazovali v rokoch 2015 až 2017 tak ako je vyššie uvedené vysoké príjmy a výdavky, i keď vykazovali stratu s výnimkou Vega plus s.r.o. za rok 2017 (ktorý zisk bol podľa vyjadrenia otca ako jediného spoločníka použitý na ďalší rozvoj spoločnosti), aj pri zohľadnení predmetu činnosti a majetku týchto obchodných spoločností, ako aj zamestnanosti v týchto obchodných spoločnostiach, s prihliadnutím tiež na aktívnu riadiacu činnosť otca navrhovateľky ako konateľa v predmetných obchodných spoločnostiach,

- v nadobudnutí nehnuteľného majetku od času predchádzajúcej súdnej úpravy výživného, keď otec navrhovateľky v čase predchádzajúcej súdnej úpravy výživného vlastnil iba nehnuteľnosti (vyššie uvedené) zapísané na LV č. XXXX kat. úz. C. T., obec A. a aktuálne vlastní tiež nehnuteľnosti zapísané na LV č. 5032 kat. úz. T., obec N. Y., na LV č. XXXX kat. úz. T., obec N. Y., na LV č. XXXX kat. úz. Palúdzka, obec N. Y., na LV č. XXXX kat. úz. A. a to všetky titulom kúpnej zmluvy.

Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel tiež k záveru, že pokiaľ otec navrhovateľky nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XX ako parc. č. XXXX/XX o výmere 328 m² spolu so stavbou súp. č. XX - Koliba previedol zo svojho výlučného vlastníctva na svojho syna V. H., nar. XX.XX.XXXX darovacou zmluvou pod V 337/2013 zo dňa 13.03. 2013, pričom otec navrhovateľky uviedol, že v predmetná koliba sa nachádza reštaurácia, ktorá je prevádzkovaná, bol daný dôvod v danej právnej veci aplikovať ustanovenie § 75 ods.1 druhá veta Zákona o rodine, keďže v konaní bolo preukázané, že otec navrhovateľky sa ako povinný vzdal bez dôležitého dôvodu majetkového prospechu. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil i pokiaľ ustálil rozhodný čas zmeny pomerov k 01.02.2016 (spojený najmä s nástupom navrhovateľky na strednú školu).

22. Odvolací súd v danej právnej veci z vyššie uvedených podstatných dôvodov dospel k záveru, že súdom prvej inštancie zvýšené výživné zodpovedá zárobkovým schopnostiam a možnostiam, ako aj majetkovým pomerom rodičov navrhovateľky a odôvodneným potrebám navrhovateľky, i s prihliadnutím na vek navrhovateľky v zmysle ustanovenia § 75 ods.1 prvá veta Zákona o rodine. Takto určené výživné spolu s rodinnými prídavkami na navrhovateľku, spolu s vyživovacou povinnosťou zo strany matky navrhovateľky bude primerane kryť odôvodnené potreby navrhovateľky tak, aby životná úroveň rodičov a navrhovateľky bola rovnaká.

23. Odvolací súd s poukazom na odvolacie dôvody otca navrhovateľky dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vychádzal z úplne zisteného skutočného stavu veci, relevantne skúmal odôvodnené potreby navrhovateľky, ako aj zárobkové schopnosti, možnosti a majetkové pomery na strane rodičov navrhovateľky, na ich základe dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne ich posúdil, preto odvolacie dôvody odvolateľa nie sú dôvodné.

24. Odvolací súd s poukazom na odvolacie dôvody odvolateľa ďalej dospel k záveru, že súd prvej inštancie vyhodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo v súlade s ustanoveniami § 191 CSP. Odvolací dospel k záveru, že v danej právnej veci doposiaľ vykonaným dokazovaním boli preukázané rozhodujúce skutočnosti a bol zistený úplný skutočný stav veci (§ 35 CMP), keď je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 185 ods.1 CMP rozhoduje o tom, ktoré z označených dôkazov vykoná a ktoré nie.

25. S poukazom na všetky vyššie uvedené podstatné skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti zvýšenia výživného na navrhovateľku v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

26. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia 389 ods.1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na

relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Povinnosť súdov rozhodnutie odôvodniť v súlade s vyššie citovaným ustanovením je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z článku 36 a nasledujúcich Listiny základných práv a slobôd, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003).

27. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní v danej právnej veci v časti určenia zročného výživného neriadil vyššie uvedenými zásadami právneho štátu. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutie súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. Prihliadajúc na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto napadnutej časti nespĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle 220 CSP (absentuje stručné a jasné objasnenie skutkového a právneho základu súdneho rozhodnutia) a preto ho možno považovať z pohľadu vyššie uvedeného za nepreskúmateľné v takej miere, že došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces. Je tomu tak z nižšie uvedených dôvodov.

28. S poukazom na tvrdenie otca navrhovateľky, že sa v rozhodnom období od 01.0.2016 do 31.05.2018, za ktoré bolo určené súdom zročné výživné, podieľal na výžive navrhovateľky zaplatením jednorazovej sumy vo výške 1 000 eur v roku 2016 a jednorazovej sumy vo výške 1 000 eur v roku 2017, pričom v konaní nebolo sporné medzi účastníkmi, že v roku 2018 ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie nezaplatil na výživnom na navrhovateľku žiadnu sumu, odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti zročného výživného, nedáva dôsledne odpoveď na otázky, aké sumy boli otcom navrhovateľky nad rámec už určeného výživného poskytnuté v rozhodnom období, keď je nesporné, že mesačné zročné (zvýšené) výživné v rozhodnom období činí sumu 163,61 eur (230 eur - 66,39 eur) a otec uhradil v roku 2016 nad rámec doposiaľ určeného výživného sumu 269,71 eur (66,39 eur x 11=730,29 eur -1 000 eur), za rok 2017 203,32 eur (66,39 eur x 12 = 796,68 eur =203,32 eur), keď túto skutočnosť je potrebné zohľadniť na zročnom výživnom za rozhodné obdobie s poukazom na listinný dôkaz na č. l. 413 spisu, z ktorého vyplýva prehľad úhrad výživného zo strany otca navrhovateľky na navrhovateľku prevodom z účtu za rok 2016 a 2017, keďže pri každej jednotlivéj úhrade je informácia pre príjemcu, že sa jedná o výživné za ten ktorý konkrétny rok.

29. S poukazom na všetky vyššie uvedené podstatné skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o určenie zaostaleho výživného a v časti náhrady trov konania podľa ustanovenia § 389 ods.1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods.1 CSP.

30. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).